

SĂ FIE PRIMĂVARA NOASTRĂ!

**SÂMBĂTĂ,
1 MARTIE 2025,
ORA 19:00
SUPERLIGA,
ETAPA XXIX
STADIONUL
„ION OBLEMENCO”**

**„Ghiocelul” lui Mora și Safira de la Botoșani a anunțat
venirea primăverii și ne-a dat speranțe de dezgheț
al fotbalului-spectacol. Tradițional vorbind, Știința se simte
excelent în prima săptămână de martie (vezi statistica
în pagina 9). Ne vedem pe stadion astă-seară, să alungăm
definitiv gerul cu căldura inimilor noastre.**

Cei mai buni din Superliga, de la venirea lui Mirel încoace

- Am fost foarte aproape de a cincea victorie din cinci meciuri, în noul mandat al lui Mirel Rădoi, dar Botoșaniul ne-a egalat în extremis și norocos, în ultimul minut de prelungiri. Cu toate acestea, în aceste ultime 5 partide, Craiova a fost echipa cu cele mai bune rezultate din campionat, cu 13 puncte obținute din 15 posibile, cu 2 mai multe decât FCSB și CFR în același interval.
- Oficialii noștri au acuzat în termeni duri arbitrajul de la ultimul meci, când am avut un penalty neacordat, dar și un cartonaș roșu nedat pentru Botoșani, la un fault dur asupra lui Safira. Brazilianul a părăsit terenul șchiopătând, după acea fază, dar a fost recuperat pentru partida de azi. Mihai Rotaru: „Consider că Adrian Cojocaru nu are ce căuta în arbitraj. După fiecare meci cu el, noi am ieșit fără dinți în gură, cu accidentări urâte. I-am rugat frumos pe

cei de la federație să evite să ni-l dea pe Cojocaru. Ce s-a întâmplat la Botoșani este viciere de rezultat.”

- Pe lângă arbitrajul împotriva Craiovei, jucătorii noștri le-au reproșat adversarilor și lipsa de fair play de la golul egalizator, când au refuzat să dea înapoi o minge trimisă afară de Laurențiu Popescu, ca urmare a unei accidentări a lui Baiaram.
- Avem doar doi absenți cerți pentru astă-seară: Screciu este suspendat, iar Cicâldău e în continuare accidentat și probabil va lipsi până undeva în returul playoff-ului care ne așteaptă. Staff-ul nostru

speră să-l recupereze pe Djoko Zajkov, care ar putea prinde foaia meciului, conform spuselor antrenorului.

- Mirel Rădoi: „Meciul cu Farul va fi cel mai greu de la revenirea mea. Mai mult ca sigur va fi o partidă spectaculoasă, cu multe ocazii și probabil și goluri, pentru că suntem doi antrenori care vrem posesia, care facem pressing sus și care încercăm să schimbăm constant sistemul în timpul meciurilor.”
- După primul gol reușit în tricoul Științei (și ce gol!), timidul și simpaticul Alisson Safira a apărut în premieră în fața ziariștilor, declarând: „Sunt foarte fericit cu tot ce am găsit aici. Îmi place structura clubului, îmi plac suporterii, dar mai ales coechipierii mei, datorită cărora m-am integrat foarte repede. Sunt aici datorită lui Mario (*Felgueiras - nota noastră*), care mi-a vorbit foarte mult și foarte frumos despre Craiova. Mi-ar plăcea să rămân și din vară la Universitatea, dar asta depinde și de club.”
- Fundașul central hondurian Denil Maldonado, un alt împrumut transformat între timp în transfer definitiv, este liderul surprinzător al echipei la minute jucate, dintre jucătorii de câmp. Acesta a bifat 2418 minute pe teren pentru Universitatea în acest sezon, față de 2304 (Bancu) și 2297 (Mitriță).
- Pe lângă golul înscris, Safira a reușit și un nou assist spectaculos, la golul lui Baiaram, și a fost omul

meciului și în etapa trecută. Safira a fost notat de Sofascore cu 8,6 pentru ultima lui prestație. După doar 5 meciuri (puține, totuși, pentru a fi o statistică relevantă), Safira este fotbalistul cu cea mai bună medie din lotul nostru: 7,66, față de 7,34 - media lui Alex Mitriță.

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

CAMPIONA
UNEI MARI
UBIRI

Sezon sub așteptări, cu mari probleme în defensivă

- Ultimul lor meci, 1-3 cu Rapid pe teren propriu, a fost grăitor pentru acest sezon al Constanței: Farul a dominat și a ratat foarte mult, dar a primit goluri mult mai ușor decât a reușit să înscrie. Hagi s-a arătat și el foarte nemulțumit de defensiva echipei sale, atât după partida cu Rapid, cât și înaintea celei de azi. Cu 36 de goluri primite până acum (în 28 de meciuri), Farul are a șasea cea mai slabă apărare din campionat.
- În ciuda sezonului sub așteptări, Farul a reușit o mare surpriză chiar la deplasarea anterioară din campionat, când a câștigat cu 2-0 pe terenul lui Dinamo. Doar FCSB mai reușise să obțină toate punctele pe Arcul de Triumf, în acest sezon. După acea partidă, Eddy Gnahore de la Dinamo a avut numai cuvinte de laudă pentru Alibec, pe care îl consideră un atacant foarte greu de marcat și care iese în evidență prin tot ceea ce face pe teren.

- Dezamăgit de ratarea playoff-ului și de situația financiară dificilă a echipei, Hagi a vândut trei jucători importanți în această iarnă. Promițătorii Ionuț Cerceș și Alexandru Stoian au semnat cu FCSB, iar Rivaldinho, brazilianul care a trecut și pe la Craiova, a semnat cu o formație de primă ligă din China. Rivaldinho era golgheterul Farului din acest sezon, cu 6 reușite (tot atâtea câte are și Alibec, însă românul a avut nevoie să petreacă aproape 200 de minute mai mult pe teren, pentru același număr de goluri).
- Farul a anunțat și câteva venituri în acest sezon, dar probabil nu sunt fotbaliști care se vor integra prea

repede. Trei dintre aceștia au venit din campionatele de tineret ale Braziliei, iar al patrulea, fundașul dreapta născut în Portugalia Fabinho, a venit din liga secundă portugheză.

- Fundașul dreapta Dan Sîrbu a fost întrebat despre cât de important i se pare să-l anihileze pe Alex Mitriță, care probabil îi va fi adversar direct astăzi. Constanțeanul a declarat: „Așa e, nu va fi ușor cu Mitriță, cred că este cel mai bun jucător din România. Însă nu doar pe el trebuie să ne concentrăm, Craiova are un loc foarte puternic cu totul, jucători cu forță, viteză și calitate. Eu sper să-i aniliham pe toți, nu doar pe Mitriță, altfel nu putem să câștigăm.”
- Lui Hagi îi place să schimbe deseori primul 11, însă în acest sezon a avut o singură constantă: fostul jucător al Craiovei Cristian Ganea este de departe jucătorul de câmp cu cele mai multe minute jucate din lotul Farului (2438). Acesta e urmat la mare distanță tot de un fotbalist care a trecut pe la Craiova, Ionuț Vînă (2096 minute jucate).

VESTITORII ALB-ALBAȘTRI AI PRIMĂVERII:

Știința nu pierde între 1 și 7 martie

De la revenirea pe prima scenă, Știința și-a făcut un obicei nu doar să joace în prima săptămână din martie, ci și să câștige. Am obținut toate punctele în 9 dintre cele 11 meciuri disputate în primele zile de primăvară, în ultimii 10 ani, multe dintre aceste partide fiind memorabile. Iată o trecere în revistă a victoriilor de început de primăvară din anii trecuți:

1 martie 2015: Universitatea – FCSB 0-0

Într-un meci cu Cârțu și Săndoi pe banca noastră, respectiv cu Gâlcă pe cea a rivalilor bucureșteni, Știința reușea un 0-0 pe Extensiv, în ciuda cartonașului roșu primit de Brandan în minutul 50. A fost singurul punct pe care îl vom fi luat FCSB-ului, în primele 10 întâlniri directe cu aceștia.

6 martie 2016: Universitatea – Voluntari 3-0

În prima etapă a playout-ului din acel sezon, cu Daniel Mogoșanu și Victor Naicu pe bancă, Universitatea câștiga la scor de neprezentare cu Voluntari, după dubla lui Ivan și golul lui Rocha. Acela avea să fie singurul sezon când Știința rata playoff-ul, de la schimbarea formatului înapoi.

5 martie 2017: Universitatea – Medias 0-1

Primul playoff din seria neîntreruptă de atunci a fost prins în extremis, tot la un început de martie. Cu 10.000 de olteni în tribunele stadionului Nicolae Dobrin din Pitești, care ne-a servit drept casă până la

finalizarea noului Oblemenco, Știința învingea Mediașul lui Cristi Pustai, după un gol superb al lui Bancu, și juca în premieră în playoff-ul Superligii.

6 martie 2018: Universitatea – Dinamo 1-0

Exact un an mai târziu, Știința juca un nou meci esențial pentru istoria ei recentă, tot între Mărțișor și Ziua Femeii. Întâlneam Dinamo în sferturile Cupei României și învingeam tot cu 1-0, tot cu un gol decisiv venit din piciorul lui Bancu. Acea campanie de Cupa României avea să se termine cu finala câștigată de la București împotriva lui Hermannstadt.

4 martie 2019: Universitatea – Astra 1-2

Singurul pas greșit al Craiovei la început de martie a venit pe teren propriu cu Astra, în ultimul meci din sezonul regulat al sezonului 2018 - 2019. Cu Devis Mangia pe bancă, Știința deschidea scorul prin Koljic, dar Llulaku și autogolul lui Donkor aduceau o victorie surprinzătoare giurgiuvenilor.

1 martie 2020:

Universitatea – Gaz metan 2-1

Al doilea meci cu Mediaș din această perioadă a fost tot o victorie, cu golurile lui Cicâldău și Mihăilă. A fost o încleștare pe viață și pe moarte, împotriva unei formații care avea să prindă playoff-ului acelei sezon, în mod surprinzător. Mediașul nu câștiga niciun meci în acel playoff însă, iar două sezoane mai târziu se desființa.

6 martie 2021: Universitatea – Botoșani 1-0

Într-o ediție de campionat excelentă pentru moldoveni, care au prins playoff-ul în acel sezon sub comanda lui Croitoru, Craiova s-a impus după un meci de mare luptă, cu un gol al lui Ștefan Baiaram. Deja în război cu Știința la acea dată, antrenorul botoșănean dădea o declarație belicoasă după partidă: „Ce mare echipă e Craiova, să mă tem eu de ea? Ce, joc cu Real Madrid?”.

7 martie 2022: Universitatea – Farul 1-0

„Reghe l-a învins pe Rege“, a fost titlul din presa sportivă după acel meci disputat tot cu Farul, în care Papp a înscris singurul gol pe final de primă repriză. Ambele echipe erau deja calificate în playoff la acea dată.

1 martie 2023: Universitatea – FC Argeș 1-0

Cu Eugen Neagoe pe bancă, Universitatea se impunea la limită cu FC Argeș de Mărțișorul de acum doi ani, după o gafă a căpitanului Tofan soldată cu un penalty transformat de Andrei Ivan.

4 martie 2024: Universitatea – Rapid 1-1

În fine, ultimul meci din seria bună de început de martie reușită de Craiova se juca tot pe Oblemenco, tot în ultimul meci al sezonului regulat de la acea dată, cu Rapid. A fost un duel hipertacticizat, după chipul și asemănarea celor doi antrenori: Petev la noi, Bergodi la giuleșteni. S-a terminat nedecis, după golurile lui Mitriță (cu assist de la Bancu) și Hromada.

Și Hagi, și Farul, ne conduc la „directe”

- Mirel Rădoi a făcut referire la probabil cel mai spectaculos meci direct dintre cele două echipe, cel disputat la Severin în septembrie 2022, cu aceiași antrenori pe bancă. Atunci am avut parte de o primă repriză fabuloasă, la finalul căreia Farul ne conducea cu 3-2. În a doua parte, Universitatea a întors scorul prin reușitele lui Markovic și Nistor, iar la final ne-am impus cu 4-3.

- În mod incredibil, acea victorie din 2022 cu Rădoi pe bancă a fost ultima din campionat împotriva Farului, care ne conduce și la partidele directe (7 victorii, față de doar 5 noi). De la acel succes am mai jucat de 8 ori cu constanțenii și nu am reușit să câștigăm nici măcar o dată, ba chiar am pierdut ultimele două partide pe Oblemenco cu același scor: 1-2.
- Ca antrenor al adversarilor, Gheorghe Hagi ne conduce și el la întâlniri directe: 15 victorii pentru el pe banca Farului sau a Viitorului, 13 pentru noi, și doar 6 egaluri. O singură statistică ne face să fim optimiști pentru această seară: Rădoi a câștigat ambele partide pe care echipe ale lui le-au disputat împotriva lui Hagi. Acel 4-3 de la Severin despre care am vorbit mai sus și un 1-0 pe 30 august 2015, pe vremea când Mirel antrena FCSB.
- Partida de astăzi va fi arbitrată de Istvan Kovacs. Centralul din Carei ne-a mai arbitrat de două ori în acest sezon: egalul cu Rapid acasă de la sfârșitul lui august 2024, respectiv egalul de la Galați de la început de octombrie. Interesant, nici adversarii de la Farul nu au câștigat în acest sezon, când au fost arbitrați de Kovacs: înfrângere la FCSB (3-2) și egal la U Cluj (1-1).
- De 3 ori mai valoros este lotul nostru, conform estimărilor Transfermarkt, care apreciază valoarea

medie a unui fotbalist al nostru la circa 900.000 euro, iar media unui fotbalist al Farului la 300.000.

- Cel mai valoros fotbalist al nostru, Alex Mitriță, cotate la 4 milioane de euro, este golgheterul întâlnirilor directe, cu 8 reușite. În mod excepțional, „Mitri” a marcat doar 7 dintre aceste goluri în tricoul Craiovei, al optulea fiind reușit în tricoul Viitorului, respectiv în poarta noastră. Acea reușită în plasa Craiovei datează de acum exact 10 ani, din martie 2015, când Mitriță deschidea scorul pentru Viitorul în secunda 36 a meciului cu noi, care eram încă proaspăt promovați.
- Farul este una dintre echipele cu cele mai bune debuturi de partide, cu 18% dintre goluri marcate în primul sfert de oră al partidelor și 21,5% în primul sfert de oră al reprizelor secundare. Craiova, din contră, e o echipă care marchează mai mult în ultimele sferturi de oră ale celor două reprize (aproape jumătate din golurile noastre au fost marcate în aceste intervale).

Hagi, fan declarat al spiritului Craiovei

Aproape că nu există conferință de presă a lui Gheorghe Hagi legată de un meci cu Universitatea în care acesta să nu se refere cu admirație la Știința și la spiritul ei. Spirit pe care îl regăsim în bună măsură și în el, cel mai mare fotbalist al României – zic mulți, dar abia după Ilie Balaci – zicem noi.

Antrenorul Farului nu s-a dezmințit nici înaintea meciului de astăzi, declarând, la plecarea spre Craiova: „La Craiova va trebui să ne adaptăm la spiritul lor, pe care îl au de când eram eu mic și pe care îl cunosc foarte bine. Spiritul de oltean înseamnă talent, viteză, tehnică bună, ritm. Iar el este simbolizat foarte bine de Mitriță, un jucător de mare calitate, care încă de când juca la noi putea să facă diferența. Mirel le-a adus și el ce trebuie, în acest sens.”

Și, de fiecare dată când Hagi se referă cu eleganță și respect la Universitatea, noi ne amintim că ultimul nostru fotbalist legendar a fost foarte aproape să joace cu leul pe piept. A fost oprit din drum în ultima clipă, cel mai probabil cu intervenții „de sus”,

și a ajuns la Sportul, în loc. Dar nici noi și nici el nu vom uita cât de aproape a fost să fie de-ai noștri și ne vom întreba mereu „ce-ar fi fost dacă?”.

Până atunci, în ciuda rivalității enorme pe care ne-am creat-o în acești ani de meciuri spectaculoase cu Viitorul și ulterior cu Farul, să nu uităm că Hagi nu și-a ascuns niciodată pasiunea și chiar iubirea pentru Craiova. Vă lasăm cu o declarație a „Regelui” din august 2014: „Respect și apreciez foarte tare Craiova, e Brazilia României, o zonă extraordinară. Am fost și eu aproape să ajung aici și m-aș fi bucurat să se întâmple.”

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

MARTIE 1983

Cum s-a născut „Cântec pentru Oltenia”, din osmoza a două super-fenomene

Anii '80 au fost deceniul marilor fenomene culturale care s-au alimentat unul pe celălalt și chiar s-au confundat: Universitatea Craiova și Cenaclul Flacăra. Cele două au dansat împreună spre culmile gloriei și ale celebrității, până în acele zile de martie 1983, când s-au topit unul în celălalt și au dat naștere unui copil. Acel copil este și astăzi imnul oficial al Științei.

**Anii '70, începuturile: fotbaliștii,
dar și artiștii, unei mari iubiri**

Nu doar apogeul Cenaclului Flacăra se leagă de Universitatea Craiova. Dacă anii de mare vizibilitate a trupei de artiști au coincis cu Craiova Maxima, nașterea cenaclului a coincis cu Campioana Unei Mari

Iubiri. În aceeași vară a lui 1974 în care o alinta pe Craiova „campioana unei mari iubiri”, după aceasta pierdea deja celebrul titlu în fața lui Dinamo, poetul Adrian Păunescu pune și bazele Cenuclului.

Proaspăt întors din America, Păunescu descopere încântat muzica folk în apogeul ei. Erau anii în care Bob Dylan schimbase lumea cu totul cu stilul lui inconfundabil și cuceritor, iar Păunescu visa să recreeze acel spirit și în România, fie ea și Socialistă.

Anii '70 au fost grei pentru cenuclu, cu autoritățile comuniste împotrindu-se mai mult sau mai puțin fățiș organizării concertelor, care deseori aveau (după modelul tipic american, unde folkul era asociat cu protestul) o atitudine critică față de putere sau măcar una furioasă, specific tinerescă. Pe lângă muzică și poezie, fotbalul era și el o constantă în Cenuclu, aproape toți membrii lui fiind mari microbiști și organizând meciuri foarte

tari (mai deloc „amicale”) cu diverse echipe similare din țară, de obicei arbitrate de Adrian Păunescu însuși.

Dar, pe măsură ce România devenea tot mai împovărată economic și mai izolată politic, suferința românilor era tot mai intensă. Acel ultim deceniu de dictatură a venit cu foame, frică, frig, și, peste toate, frustrare crescândă. În acei zori ai anilor '80, atât Cenaclul Flacăra cât și Universitatea Craiova erau în același timp consolarea oamenilor din toată țara, dar și, paradoxal, motorul și combustibilul pentru furia populară care avea să explodeze.

Culmile gloriilor: Cântec pentru Oltenia și concertul „ad-hoc” de la hotel Jiu

Sincronicitățile din povestea Craiovei Maxima, respectiv cea a Cenaclului, aveau să continue și în anii lor de maximă glorie, dar și în cei de final. Apoigeul celor două fenomene poate fi probabil considerată perioada 1981-1983. În toamna lui 1981, la doar câteva luni după ce Știința reușea primul ei event, Cenaclul Flacăra, până atunci concentrat mai degrabă pe poezie decât pe muzică, își aranja primele orchestrații live. Începea astfel o serie de mii de concerte pe tot teritoriul țării, atmosfera de la Cenacluri fiind de altfel comparabilă cu cea de la meciurile Universității.

Iar în acele zile memorabile de martie 1983, ambele fenomene aveau să-și cunoască maximul

Adrian Păunescu și fiul lui, Andrei, în 1982, în anii de glorie maximă ai Cenacului Flacăra. Andrei Păunescu avea doar 13 ani.

absolut. Pe 2 martie, Știința juca turul sfertului de finală de Cupă UEFA de la Kaiserslautern, pe care îl pierdea cu 3-2 în Germania. Returul era programat exact două săptămâni mai târziu, pe 16 martie. În acele zile, Cenacul Flacăra era și el în plină activitate febrilă. Fiul lui Adrian Păunescu, Andrei, își amintea acele zile în mai multe interviuri acordate ulterior:

„În acel martie, tata a făcut un adevărat maraton al Cenacului. A programat în așa fel încât să avem spectacol la Craiova chiar în zilele meciului, după ce avuseserăm cântări la Timișoara, apoi la Severin. Marți, cu o zi înainte de meci, a avut spectacol în Sala Polivalentă și a cântat prima oară Cântec

pentru Oltenia. Îl scrisese în autocar, pe o foaie, când mergeam dinspre Severin spre Craiova. Și imediat ce l-a terminat, a chemat pe cineva să-i facă o muzică la el. S-a nimerit ca cel mai aproape de el să fie Valeriu Penișoară.”

Așadar, Cântec pentru Oltenia s-a născut cu o zi înainte de marele meci cu Kaiserslautern, pe 15 martie, când a fost și transmis mai multor redacții din țară. În acel meci, se știe, Balaci și Negrilă ne-au făcut fericiți. Imediat după marea victorie, în vestiar, jucătorii cântau în premieră „Cântec pentru Oltenia”, după cum își amintește același Andrei Păunescu: „Am cântat chiar acolo, în vestiar, printre tricourile ude ale minunaților maximi, îmi amintesc că era și Nadia Comăneci cu noi. Am și documente, poze și chiar filmări, de la acel moment, a fost ceva special, o întâmplare istorică.”

Iar fericirea explozivă a unui oraș care avea nevoie ca de aer de astfel de manifestări se etala ulterior în fața hotelului Jiul, unde echipa era în cantonament. Zeci de mii de oameni s-au adunat acolo ca să sărbătorească victoria Universității, iar membrii cenaclului le cântau celor prezenți de sus, de la un balcon al hotelului.

Atât de mare și de imediat a fost impactul noului imn al Craiovei încât, în ziua de după meci, la doar două zile după ce concertase „oficial” la Polivalentă, Cenaclul cântă iar, de data aceasta chiar pe stadionul Central, în fața a circa 35.000 de spectatori.

Câteva zile mai târziu venea și Benfica, iar primăvara iubirii noastre se termina prematur, în semifinale. Mai mult, fără s-o știm pe atunci, de acolo va fi urmat doar declinul.

1984-1985: plecarea lui Balaci, interzicerea Cenuclului și final de povești

Locul 2 ocupat de Universitatea la finalul aceluși sezon, 1982-1983, avea să fie o clasare ce nu va mai fi fost egalată până după Revoluție. Știința a

Pe 16 aprilie 1983, cu un Balaci magistral, România învingea Italia lui Gentile, Rossi și Zoff. Avea să fie unul dintre ultimele meciuri la Națională ale lui Iliuță. Doar 10 luni mai târziu era accidentat grav, la Baia Mare.

rămas o echipă puternică a României până la al doilea event, cel cu Cârțu pe bancă din 1991, dar răsăritul marilor generații a Stelei și a lui Dinamo avea să nu ne mai permită clasări mai bune de locul 3. ulterior. Atunci când și simbolul Craiovei Maxima s-a accidentat, în februarie 1984, pe blestematul teren înghețat de la Baia Mare, poate că unii dintre părinții și bunicii noștri au știut că totul avea să se termine curând.

La scurt timp după acea accidentare groaznică, Ilie pleca să joace pentru Scornicești, perioadă pe care ulterior a socotit-o drept o umilință, iar Oltenia toată ofta îndurerată de această mare pierdere. În aceeași perioadă, în 1985, Cenuclul Flacăra trece și el printr-o tragedie proprie: o busculadă violentă petrecută pe stadionul din Ploiești, unde grupul tocmai susținea un concert, a dus la cinci decese și zeci de răniți. A fost pretextul perfect pentru ca Partidul Comunist să interzică Cenuclul Flacăra, în restul anilor până la Revoluție. Și, odată cu el, i s-a interzis și Craiovei dreptul de a mai visa la titlu, într-un final de eră în care toate reușitele trebuia să fie comuniste sau să nu fie deloc.

Știința e o Ea. La Mulți Ani!

La acest început de primăvară și curând de playoff, în prima zi a unei săptămâni în care le sărbătorim pe fetele și femeile din viețile noastre, se cuvine să ne amintim că Universitatea Craiova este, în esență, o ea.

Dacă Rapidul sau Dinamo, de exemplu, sunt nume asociate mai degrabă cu masculinitatea, Universitatea Craiova a fost dintotdeauna ruptă din universul feminin. Deși echipa noastră a fost creată și e adorată, într-adevăr, mai ales de bărbați, putem observa cum toate alinturile și poreclele ei se învârt în jurul genului feminin: Universitatea, Craiova, Oltenia (eterna terra nova) Știința, Maxima, Campioana Unei Mari Iubiri, toată familia lexicală în care ne-am învârtit și în care ne-am găsit locul, în ultimii (aproape) 80 de ani, se leagă de Ea.

Și, deși fotbalul feminin la Craiova, ca și în România și lumea toată, e un fenomen aflat mai degrabă la început și nou, ele au fost dintotdeauna alături de noi și dintre noi, în povestea pe care am scris-o împreună. Mamele, bunicile, soțiile, surorile, fiicele, iubitele

sau pur și simplu prietenele noastre, toate ne-au oferit viață și la propriu, și la figurat, prin energia și grija lor. Le suntem recunoscători pentru tot, le iubim, și jucăm astăzi, ca de altfel la fiecare meci, și pentru ele. Haideți să le facem cadou nu doar o victorie, ci și o atmosferă splendidă, așa cum merită.